

3836858 SHCJ/M : สาขาวิชา : อาชีววิทยาและงานยุติธรรม ; ศก.ม. (อาชีววิทยาและงานยุติธรรม)

คำสำคัญ : ปังจัย / กระทำผิดซ้ำ / คดียาเสพติด / ผู้ต้องขัง

ทรงวุฒิ ชนะภย์ : ปังจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษภาคกลาง (FACTORS RELATED TO DRUG RECIDIVISTS IN THE PRISONER AT MEDICAL CORRECTIONAL INSTITUTION, CENTRAL REGION.)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ : อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์, น.บ., M.A., อัสวิน วัฒนวิบูลย์, น.บ., ศก.ม., กมลทิพย์ คติการ, ศก.ม., พบ.ค. 112 หน้า. ISBN 974-662-529-2

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อทราบถึงสภาพแวดล้อมในทัณฑสถาน เพื่อศึกษาถึงปังจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติด และเพื่อเป็นข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำในคดียาเสพติดของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษภาคกลาง กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ต้องขังคดียาเสพติดของจำนวน 440 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบและเติมคำ ใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัย พบว่า คดียาเสพติดที่กระทำผิดครั้งแรกและครั้งนี้ของผู้ต้องขังส่วนใหญ่ คือความผิด ขื้อหาจำหน่ายยาเสพติด สาเหตุที่กระทำผิดซ้ำหลังพ้นโทษจำคุกไปแล้วของผู้ต้องขังส่วนใหญ่เนื่องจากถูกเพื่อนหรือคนรู้จักชักชวนให้กระทำผิด ประเภทยาเสพติดที่ได้รับโทษครั้งนี้ คือ ส่วนใหญ่เสพยาบ้า ระยะเวลาที่ผู้ต้องขังกระทำผิดครั้งก่อนกับครั้งนี้ โดยเฉลี่ยห่างกัน 12 เดือน โดยการกระทำผิดครั้งก่อนถูกลงโทษจำคุกโดยเฉลี่ยเป็นเวลา 34 เดือน ส่วนครั้งนี้ถูกลงโทษจำคุกโดยเฉลี่ยเป็นเวลา 49 เดือน หลังจากพ้นโทษแล้วส่วนใหญ่ตัดสินใจไม่กลับมาเสพยาอย่างเด็ดขาด ผู้ต้องขังส่วนมากมีความคาดหวังว่า หลังจากได้รับการปลดปล่อยผู้ต้องขังต้องการให้ญาติพี่น้องในครอบครัวให้ความรัก ความเข้าใจและให้อภัย มีงานทำเป็นหลักฐานแน่นอน สังคมยอมรับและรัฐช่วยเหลือโดยการสงเคราะห์ ภายหลังปล่อย ตามลำดับ สำหรับผลการศึกษาปังจัยความสัมพันธ์ต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในทัณฑสถานบำบัดพิเศษ ภาคกลาง พบว่า

ปังจัยส่วนตัว ได้แก่ ผู้ต้องขังที่มีระดับอายุและอาชีพ ปังจัยทางสังคมและครอบครัว ได้แก่ เพื่อนสนิท การประกอบอาชีพของบิดามารดา และความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา การขาดแคลนปังจัยพื้นฐาน ได้แก่ การรักษาพยาบาลของครอบครัว และปังจัยด้านสภาพแวดล้อมในทัณฑสถานที่ต้องขังในครั้งก่อน ได้แก่ ผู้ต้องขังที่มีความคิดถึงครอบครัวขณะต้องขัง และมีการปรับตัวในทัณฑสถานในขณะที่ต้องขังครั้งก่อนต่างกัน มีช่วงระยะห่างของการกระทำผิดซ้ำกับการกระทำผิดครั้งก่อนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะในการป้องกันการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดียาเสพติด คือ ครอบครัว ควรให้ความสนใจ ดูแลเอาใจใส่ ให้อภัยและหมั่นมาเยี่ยมเยียน ในขณะที่ต้องขังควรให้กำลังใจ เพื่อให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นใจและให้คำแนะนำในการเลือกคบเพื่อนภายหลังการปลดปล่อย สำหรับกรมราชทัณฑ์ควรจะมีมาตรการเชิงบวกในทัณฑสถาน เช่น การฝึกอาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม การมีโครงการแก้ไขบำบัดร่วมกับชุมชน